

Det kongelige kommunale- og regionaldepartementet
Postboks 8112 Dep
0032 Oslo

Deres ref:

Vår ref: RMK 2006/5672

Dato: 22.09.2006

Høringsnotat med forslag til endring i valgloven

Det vises til brev fra dere datert 20. juni 2006 angående ovenstående. Nedenfor følger uttalelse fra Levanger kommune.

Ut fra at Levanger kommune var eneste kommune som ved valget i 2005 benyttet oss av maskinell telling både ved foreløpig og endelig opptelling har vi klare synspunkter på punkt 6 og 7 av de foreslåtte lovendringene.

I tråd med statlige signaler har Levanger kommune i mange år jobbet for å bli en mer effektiv kommune. Dette oppnår vi igjennom bruk av teknologi og høyt kvalifiserte medarbeidere. Filosofien er å få maskiner til å gjøre så mye som mulig av rutinepreget og kjedelig arbeid, og arbeid som vi ikke kan gjøre uten maskiner. Det er vanskelig å se for seg en oppgave som er bedret egnet for maskinell behandling enn telling. Å innføre krav om manuell telling i tillegg, oppleves som unødvendig dobbeltarbeid som vil oppleves som et stort tilbakeskritt.

Staten har også tatt konsekvensene av at teknologi er viktig med å **innføre ikt-kunnskap som den 5 basiskunnskapen i norsk skole.**

Jeg har forelagt spørsmålet for vår IT-sjef som bl.a. skriver:

Etter å ha vært med i valgstaben i Levanger kommune siden 1989 har jeg vært med på en gradvis utvikling av gjennomføringen av valg. Fra fullstendig manuell behandling i 1989 til den mest automatiske i 2005. Jeg er ikke tvil om at valget i 2005 var det mest korrekte valget jeg har vært med på.

Vi ser at departementets konklusjon om å forby maskinell opptelling uten forutgående manuell telling baserer seg på hypoteser om at det kan være feil i programvare osv. Vi synes dette vitner om mangelfull kunnskap om hvordan slike systemer virker. Alle system testes før de settes i produksjon. Ingen kan selvsagt helt garantere at slike systemer er feilfrie. Likevel er sannsynligheten mye større for at en menneskelig behandling er befengt med flere og grovere feil enn en maskinell behandling. Hvor ellers i samfunnet stiller vi samme betenkeligheter. Skal statens regnskap føres på forskjellige system, bare fordi det kan være feil i det ene eller begge to. Skal vi slutte å bruke nettbank, der har vi virelig har liten innsikt i det som skjer. Skal vi slutte å skanne varer og gå over til manuell telling?

Vi er helt avhengig av teknologi i helsevesenet, på våre sykehus osv. Her gjelder det liv og død, uten at vi stiller oss negative til ny teknologi, tvert i mot. Når det så gjelder et valg, som i verste fall kan bety at feil person reiser til Oslo, er en tvilende til teknologien.

Forslagene oppfattes å være så i strid med ambisjonene at vi har tillatt oss også å ta saken opp med fornyingsministeren på et møte nylig.

Med hilsen

Rita-Mari Keiserås
formannskapssekretær